

Pressmeddelande från Högerstudenterna vid Stockholms universitet 2006-05-18.

Filosofie doktor vid Stockholms universitet skymfar den svenska försvarsmakten

Tobias Hübinette, filosofie doktor i Koreakunskap vid Institutionen för orientaliska språk på Stockholms universitet, skymfar den svenska officerskåren och den svenska försvarsmakten.

På en hemsida på Internet [www.tobiashubinette.se] publiceras namn och grad på över 200 höga svenska officerare som anklagas för att vara organiserade nationalsocialister och högerextremister.

Förutom de utpekade officerarna varvas listorna med namn på svenska frivilliga i Waffen-SS och namn på medlemmar i nationalsocialistiska kamporganisationer under 1930-talet.

Flera av de utpekade officerarna är välkända för allmänheten från tidningar och tevesoffor. Bland de utpekade kan nämnas förförre överbefälhavaren Bengt Gustafsson, f.d. armécheferna Carl-Eric Almgren och Åke Sagrén, samt översten vid Försvarshögskolan Stellan Bojerud.

H. M. Konungens adjutant överste Lennart B:son Uller och förförre moderatledaren Carl Bildts far, majoren i reserven Daniel Bildt, finns också med på listan.

Alla dessa officerare är oskyldigt anklagade.

Förutom dessa höga officerare anklagas även en handfull präster från Svenska kyrkan; bland dem finns biskoparna Tor Andrae, biskop i Linköping 1936-1947; Gert Borgenstierna, biskop i Karlstad 1957-1976; Martin Lindström, biskop i Lund 1960-1970; samt teologie doktor Christian Braw.

Dessa präster och teologer är också oskyldigt anklagade.

Oscar Lagberg, partiordförande
Högerstudenterna vid Stockholms universitet
0709 – 49 01 02 oscar.lagberg@konservativ.se

Högerstudenterna granskar antisemitismen inom studenthögern under 1930-talet

Högerstudenterna vid Stockholms universitet har sedan ett år tillbaka bestämt sig för att ta tjuren vid hornen och granska antisemitismen inom borgerligheten under tiden före och under Andra världskriget.

- Ja, jag anser att tiden är mogen, berättar partiordförande Oscar Lagberg. Om det fanns en tolerans eller acceptans för antisemitiska tankegångar inom Allmänna valmansförbundet och Högerpartiet är det något som bör komma fram i ljuset. Det är också viktigt att man ”städar där man står”, alltså att kommunisterna tar hand om sina skelett och att jag som är konservativ tar hand om högerens eventuella försyndelser. Annars blir det bara en massa tjafs om att man inte kan lita på resultatet.

- Från början var tanken att vi skulle göra en mindre granskning av antisemitismen inom studenthögern vid Stockholms högskola. Men den svälde med tiden ut till att även handla om situationen i Uppsala och Lund. Sedan har det bara växt. Nu har vi lust att nosa reda på precis allt som har hänt, bara för att få det gjort, men det är ju en omöjlig uppgift. Vi måste begränsa oss.

- Jag kan också säga att det här har visat sig vara mycket mer kontroversiellt än vad jag först trodde att det skulle vara. Det har faktiskt gått över 70 år. Men flera personer med borgerlig anknytning upplever ändå det här som ett hot. Jag trodde problemet skulle handla om att ingen skulle orka bry sig och att alla bara skulle sitta och gäspa, men problemet har istället visat sig vara att folk blir förbannade och ser det nästan som ett förräderi att vi gör det här arbetet. Men det säger de naturligtvis inte officiellt.

- Vårt arbete är kanske politiskt korrekt, men det är knappast politiskt opportunt. Vi får många missnöjda gnällspikar på halsen. Men det lugnar väl ner sig med tiden, sammanfattar högerstudenternas partiordförande Oscar Lagberg.

Tobias Hübinettes bok om ”Nationalsocialismen i Sverige”

- Under vårt arbete med att studera och kartlägga de olika nationalsocialistiska organisationerna under 1930-talet trillade vi av en slump in på en hemsida som drivs av en filosofie doktor vid Stockholms universitet. Hans namn är Tobias Hübinette.

- Tobias Hübinette är mest känd för att under 2002 ha publicerat en bok eller snarare en namnkatalog med namnen på omkring 28 000 svenska nationalsocialister och tysksympatisörer från 1931 till 1945. Flera av dessa personer var naturligtvis inte nationalsocialister. Många var småföretagare, språklärare och andra människor allmänt intresserade av tysk kultur. Eller skulle vi kanske idag misstänka personer som gillar falafel för att vara muslimska terrorister och skulle vi verkligen anklaga alla svenskar som äger aktier i telecomföretaget Ericsson för att vara kommunistiska massmördare? Ericsson gör som bekant affärer med kommunistdiktaturen Kina? Nej, jag tror faktiskt inte det.

- Men samtidigt ringar Hübiette in ett stort antal riktigt hårdföra nationalsocialister från ett flertal militanta och våldsinriktade organisationer. Man kan alltid diskutera om det är rätt eller fel att publicera namnen på personer som dessa, men helt klart finns det ett allmänt samhällsbehov av att studera denna grupp. Även bland dessa finns det säkert sådana som är oskyldigt anklagade, men den stora massan av de personer som omnämns i boken hade säkerligen varit villiga hantlangare om Hitler hade invaderat Sverige. Så jag är kluven i frågan.

Högerstudenterna upptäckte falska anklagelser

- Tobias Hübiettes bok uppvisar flera vetenskapliga fel och brister. Men när vi granskade hans hemsida och gjorde ett antal stickprov på det publicerade materialet fann vi något alldeles fruktansvärt. Flera hundra höga svenska officerare var publicerade med namn och grad på hemsidan och deras namn varvades med namnen på nationalsocialister och frivilliga i Waffen-SS. Men alla var oskyldiga. Deras förmenta brott bestod i att de under efterkrigstiden hade diskuterat försvarspolitik och försvarsfrågor.

- Tobias Hübiette anser tydligen att en svensk yrkesofficer som diskuterar försvarsfrågor i den offentliga debatten skall likställas med organiserade nationalsocialister och högerextremister. Med andra ord anser han att en amiral som under 1980-talet uttalade sig om misstänkta ubåtskränkningar i Hårsfjärden eller att en general som under 1990-talet diskuterade den allmänna värnplikten är det samma som en ”organiserad nationalsocialist” och de får därför en plats på listan bredvid underbefäl i Waffen-SS.

- Från marinen var det 1 amiral, 1 viceamiral, 4 konteramiraler, 3 kommendörer och 12 kommendörkaptenar som var falskt anklagade. Från armén var det 3 generaler, 5 generallöjtnanter, 10 generalmajorer, 62 överstar, 46 överstelöjtnanter, 32 majorer, 3 ryttmästare och 38 kaptenar som var falskt anklagade.

- Allt som allt är det drygt 200 höga svenska officerare som blivit oskyldigt anklagade för att vara organiserade nationalsocialister.

- Man bör dock komma ihåg att det trots allt fanns riktiga nationalsocialister även i den svenska officerskåren. Det skall man inte glömma bort, nu när vi kritiserar Tobias Hübiette. Det var ett litet fåtal individer, som alla var mycket väl kända. De flesta var underbefäl och stamanställda; endast i undantagsfall fanns det några högre officerare i denna grupp.

- Men det är inte de riktiga nationalsocialisterna vi diskuterar här. Vi diskuterar endast de personer som är falskt anklagade av Tobias Hübiette. Den gemensamma nämnaren för dessa är att de alla är professionella yrkesmän som i den offentliga debatten har yttrat sig inom ramen för tjänsten.

- Förmodligen har Tobias Hübiette bakat in dessa höga officerare i sin lista för att ”krydda” den och för att på felaktiga grunder kunna ge en bild av den svenska officerskåren att den enbart består av nationalsocialister. Min egen analys är istället att det mest frapperande är hur oerhört apolitisk och kuvad den svenska officerskåren verkar vara. Jag tycker som konservativ att de borde protestera mer mot galna försvarsbeslut, som vilken facklig grupp som helst. Men de svenska officerarna verkar inte vilja lyfta näsan från plogen under några som helst omständigheter, poängterar Oscar Lagberg.

Felaktig vetenskaplig metod

- Det som förenar de officerare som på felaktiga grunder blivit utpekade och uthängda på Internet som organiserade nationalsocialister, är att de har gått på föredrag och deltagit i försvarspolitiska debatter inom ramen för Försvarsfrämjandet.
- Försvarsfrämjandet grundades 1939 som en reaktion mot Sovjetunionens överfall på Finland. Föreningen hade till ändamål att bilda opinion i försvarsfrågor och att stärka den svenska försvarsviljan. Medlemsantagningen var öppen och Försvarsfrämjandet utvecklades under 1950-talet till en partipolitiskt obunden massrörelse med omkring 50 000 medlemmar. Det som förenade medlemmarna var oron för ett sovjetiskt anfall mot Sverige och viljan att bevara Sveriges neutralitet i händelse av ett krig mellan NATO och Warszawapakten.
- Det visade sig snart att flera medlemmar av Sveriges Nationella Förbund gått med i Försvarsfrämjandet. En del av dessa var militärer och kom att beträda poster inom styrelsen. Om detta kan mycket sägas. Sveriges Nationella Förbund var en politisk rörelse i gråzonen mellan konservatism och nationalsocialism. Jag skulle själv beteckna dem som ”radikala nationalisterna med tydligt antisemitiska åsikter”, snarare än att kalla dem antingen ”nationalsocialister” eller ”konservativa”.
- En intressant fråga – som skulle kunna intressera en seriös historiker – är till exempel om någon eller några av de vanliga medlemmarna i Försvarsfrämjandet blev åsiktsmässigt påverkade av den klick som tillhörde Sveriges Nationella Förbund. Men de officerare som var med under 1940-talet och 1950-talet – och som lever idag, ska jag kanske tillägga – är av uppfattningen att partipolitik aldrig diskuterades inom ramen för Försvarsfrämjandet. Där diskuterades enbart rena försvarsfrågor, eller ”kulor och krut”, om man så vill.
- Tobias Hübinette har här resonerat enligt så kallad ”guilt by association-logik” i tre till fyra led. Först gör han antagandet att Sveriges Nationella Förbund var en nationalsocialistisk rörelse, vilket är en uppfattning som kan ifrågasättas på ideologiska grunder. Därefter gör han ett andra antagande att Försvarsfrämjandet som organisation – på grund av vissa medlemmars kopplingar till Sveriges Nationella Förbund – också var en nationalsocialistisk rörelse. Därefter gör han ett tredje antagande att alla medlemmar i Försvarsfrämjandet var nationalsocialister, även om de aldrig har diskuterat partipolitik eller uttryckt partipolitiska åsikter. Det fjärde och värsta antagandet han gör, är att han utgår från att alla officerare eller civila medborgare som har haft kontakt med Försvarsfrämjandet – utan att de själva någonsin har varit medlemmar – också är nationalsocialister.
- Genom detta grovt felaktiga resonemang kan alltså överbefälhavare och arméchefer som blivit utnämnda av socialdemokratiska regeringar stämplas som organiserade nationalsocialister. Jag undrar till exempel vad Ingvar Carlsson skulle säga om denna anklagelse.
- Det här är naturligtvis en fullständigt ovetenskaplig logik och en så förvirrad bevisföring skulle inte överleva B-kursen på ett genomsnittligt svenskt universitet. En student som resonerade så här i en uppsats skulle få skäll av sin handledare.

- Låt oss ställa en retorisk fråga: om en nynazist går med i en Amnestygrupp, blir då alla Amnestys medlemmar också nynazister? Ja, skulle Tobias Hübinette svara, och sedan skulle han lägga ut namnen på Amnestys medlemmar bredvid namnen på de svenska frivilliga i Waffen-SS.

En våldsinriktad anarkist som hatar det demokratiska samhället

- Men vem är då Tobias Hübinette?

- Högerstudenterna har för att få svar på den frågan vaskat fram gamla protokoll från Uppsala tingsrätt. Det framgår av dessa att Tobias Hübinette, som numera är filosofie doktor vid Stockholms universitet, en gång i tiden var en våldsinriktad anarkist som ägnade sig åt skadegörelse och hot mot politiska motståndare. 1992 blev han dömd till fängelse i en månad för dessa brott. Det framgår av sinnesundersökningen i samband med rättegången att han hatar det demokratiska samhället och att han anser att genomförandet av våldsaktioner är ett acceptabelt sätt att ge uttryck för politiska åsikter.

- Det här är med andra ord lite grann som historien om mössen som vaktar osten. Tobias Hübinette är förmodligen själv ett betydligt större hot mot det demokratiska samhällets grundläggande värderingar, än många av de riktiga nationalsocialister och högerextremister han säger sig vilja motarbeta, konstaterar Oscar Lagberg ironiskt.

- Det faktum att han nu har en doktorshatt på huvudet och kan använda den akademiska prestige och auktoritet som kommer av en sådan titel för att jaga nationalsocialister är antagligen en god sak. Men det är inte den frågan vi diskuterar. Här är det istället så att han använder sin akademiska position på ett uppenbart ovetenskapligt sätt för att smutskasta den svenska officerskåren och för att misstänkliggöra de svenska yrkesofficerarnas trovärdighet i händelse av ofred, konstaterar Oscar Lagberg.

”Gul rasism” i doktorsavhandlingen

- Högerstudenterna har även granskat Tobias Hübinettes akademiska produktion. Det har visat sig att Tobias Hübinette är adopterad från Korea och att han i sitt arbete som doktor i Koreakunskap problematiserar adoptionsfrågor och det utanförskap som han anser följer på en adoption.

- Många av de åsikter som Tobias Hübinette för fram i sin doktorsavhandling och i sin övriga akademiska produktion går ut på att beskriva ”vita män” som koloniserare och exploatörer av asiatiska kvinnor.

- Det här kan naturligtvis uppfattas som någon form av vänstertrendig kulturkritik och västerländsk självvranssakan visavi Asien, berättar Oscar Lagberg. Men det här är i själva verket typiska uttryck för ”gul rasism”, alltså för föreställningar om ”asiatisk överlägsenhet gentemot västerländska barbarer.”

- Resonemang liknande dessa är mycket vanliga i högerextrema kretsar i Japan och Korea. Ofta beskriver man ”vita män” som antingen pedofiler eller våldtäktsmän som kommer i stora massor för att kolonisera Asien. Lösningen på problemet för asiaterna blir att ”göra uppror

och förinta de vita djävlarerna.” Det är väldigt enkelt att genomskåda den högerextrema och rasistiska logiken i Tobias Hübinettes vetenskapliga produktion om man ersätter begreppet ”vit man” med något av begreppen ”invandrare”, ”arab”, eller ”afrikan”, men i övrigt behåller samma resonemang. Då låter hans texter som vilken främlingsfientlig rappakalja som helst, framhåller Oscar Lagberg. Eller brukar kanske inte nynazisterna beskriva alla invandrare som just våldtäktsmän och pedofiler?

- Här skulle det förmodligen vara fruktbart med en genusorienterad analys. För såväl de vita som de gula rasisterna strävar efter att kontrollera sina ”egna” kvinnors sexualitet, samtidigt som de beskriver andra raser som sexuellt aggressiva och misstänkliggör kärlek över rasgränserna, poängterar Oscar Lagberg.

Ett lågvattenmärke för Stockholms universitet

- Det här är naturligtvis ett lågvattenmärke för Stockholms universitet, konstaterar Oscar Lagberg torrt. Här har en gul rasist lyckats slå sig fram med vulgära rasistiska floskler om ”imperialism”, ”kolonisation” och ”rasöverlägsenhet” och belönats med en doktorshatt för besväret.

- Vilket moraliskt ansvar har egentligen Institutionen för orientaliska språk för de 200 svenska officerare som blivit falskeligen anklagade för att vara organiserade nationalsocialister? Är det detta man menar med den ”tredje uppgiften”? Är det kanske Tobias Hübinette som ska fungera som måttstock för nästa generation akademiker vid Stockholms universitet, undrar Oscar Lagberg spydigt.

- Det mest pinsamma är naturligtvis att ingen klarat av att genomskåda Tobias Hübinette. För min egen del är det helt uppenbart att hans vetenskapliga produktion genomsyras av en mycket radikal koreansk nationalism. Den koreanska nationalismen, även kallad ”Minjung”, präglas av ett starkt fokus på den egna rasen och kulturen, samtidigt som den har ett anarkistiskt och antiauktoritärt drag, som kombineras med en hätsk antiamerikanism.

- Det typiska för Minjungnationalisterna är att de söker efter en ”tredje väg”. De förkastar såväl det kommunistiska Nordkorea, som det liberaldemokratiska Sydkorea. Deras socialrevolutionära patos påminner lite grann om vänsternazisterna i tyska SA, som krossades av Hitler så fort han kommit till makten.

- Tobias Hübinettes vurmande för den koreanska Minjungnationalismen kan naturligtvis - om man så vill - uppfattas som en vänsterextrem hållning, på samma sätt som den tyska nationalsocialismen kan beskrivas som en vänsterextrem rörelse. Men man skulle lika gärna kunna vända på steken och säga att Tobias Hübinettes egna åsikter är bra exempel på just koreansk högerextremism. Men han kommer undan från saklig kritik, eftersom många svenskar är okunniga om den koreanska kulturen, sammanfattar Oscar Lagberg.

En skymf mot den svenska officerskåren

- Oavsett hur man ställer sig till Tobias Hübinettes upprördhet över kärleken mellan västerländska män och österländska kvinnor, eller vad man tycker om hans hat mot det demokratiska samhället, är det helt klart att de över 200 svenska officerare som blivit

falskeligen anklagade för att vara organiserade nationalsocialister inte har förtjänat detta epitet.

- Här är det fråga om personer som i ur och skur i flera decennier av kallt krig bevarat Sveriges neutralitet och som på FN-uppdrag i utlandet riskerat sina liv för att slå vakt om de mänskliga rättigheterna. Även om de tillhör olika politiska partier och har olika politiska värderingar är de ändå i samtliga fall först och främst skickliga yrkesmän som strävat efter att förkovra sig i sina befattningar. För detta har de på ett grovt kriminellt sätt blivit sammanförda och likställda med de SS-män som under Andra världskriget mördade judar på östfronten. Alldeles bortsett från att detta är ett karaktärsbord och ett grovt förtal av över 200 enskilda medborgare, är det dessutom en skymf mot den svenska officerskåren och ytterst sett en kränkning av Sveriges ära, dundrar Oscar Lagberg.

- Varje svensk officer som på det här sättet har blivit uthängd som organiserad nationalsocialist har en plikt mot sin uniform att stämma Tobias Hübnette för förtal och ärekränkning. Det här är en hederssak för hela den svenska officerskåren, avslutar Oscar Lagberg, partiordförande för Högerstudenterna vid Stockholms universitet.